

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200794

UNIVERSAL
LIBRARY

ವಿವರ

೧.	ಬೆನಕನ ಪೂಜೆ	. . . . .	೩
೨.	ಯಾವುದು ಹಿರಿದು ?	. . . . .	೬
೩.	ತಾಯಿ	. . . . .	೭
೪.	ಚಟಾಕಿ	. . . . .	೧೧
೫.	ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ	. . . . .	೧೭
೬.	ವಿಷಯದ ಗಾಣಿಕೆ	. . . . .	೧೮
೭.	ಅಕ್ಕ	. . . . .	೧೯
೮.	ವಿಲಿಯಂ ಟೆಲ್	. . . . .	೨೩

All Rights Reserved by the Author

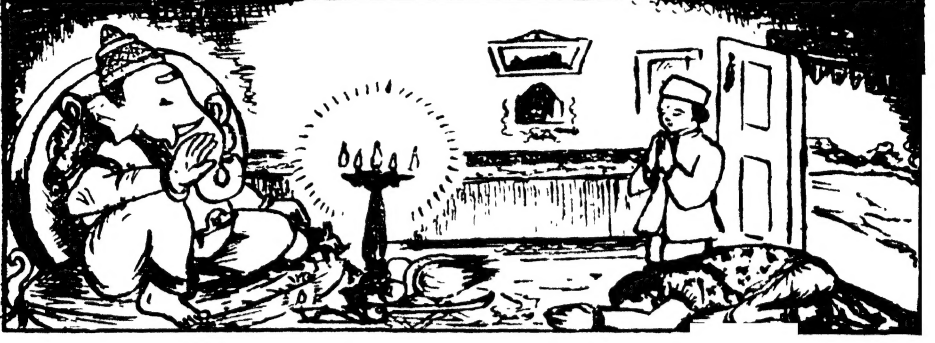
ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿರಿಸಿದೆ

ಮುದ್ರಣಕಾರರು :

ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್, ಮೈಸೂರು

ಚಟಾಕಿ

ಬೆನಕನ ಪೂಜೆ

ಬೆನಕ ಬಂದನು ಕಡುಬ ತಂದನು
ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ; ಮುಂದೆ ನಿಂದನು
ಮನದಿ ನಲಿದನು ಮಣೆಯ ತಂದನು
ಸನುಮತನ ಬಲವಂದನು.

೧

ನಮ್ಮ ತೋಟದ ಹೂವ ತಂದನು
ನಮ್ಮ ಮಾವಿನ ತಳಿರ ತಂದನು
ನಮ್ಮ ಹಿತ್ತಿಲ ಹಣ್ಣು ತಂದನು
ನಮ್ಮ ಬೆನಕನಿಗೀಯಲು.

೨

ಎಳೆಯ ಬಾಳೆಯ ಕಂದ ತಂದನು
ಬಲಿತ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲ ತಂದನು
ಫಲದ ಹೊಂಬಾಳೆಯನು ತಂದನು
ಒಲಿದು ಮಂಟಪ ಕಟ್ಟಲು.

೩

ಕೆರೆಯಲರಳಿದ ತಾವರೆಯ ನಾ-
ನರಸಿ ತಂದೆನು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಲಿ,
ಸರವ ಕಟ್ಟುತ್ತ ಮಂಟಪವ ಸಿಂ
ಗರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ನಲಿಯಲು.

೪

ನೆರೆಯ ಕೆಳೆಯಲ ಮಂಟಪಗಳ
ಜರಿಯಿತನ್ನಾ ಪುಟ್ಟ ಮಂಟಪ-
ವರಳುಹೂಗಳ ಹಾರದಿಂದದು
ಮಿರುಗುತ್ತಿದ್ದು ನೋಡಲು.

೫

ಇಲಿಯನೇರುತ ಹಾವ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ
ಛಲದಿ ಬಿಗಿಯುತ್ತ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲನು
ಕಳಚಿ ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದ ಬೆನಕನು
ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು ಮಧ್ಯದಿ.

೬

ಒಳಗೆ ಪೀಠದಿ ಬೆನಕರಾಯನು
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಯ ಮುಗಿದೆನು,
ಕಳಿತ ಹಣ್ಣನು ಕಡುಬನರ್ಪಿಸು-
ತಳಿಲು ಸೇವೆಯ ಗೈದೆನು.

೭

“ ಬೆನಕ, ಬೆನಕ, ಏಕದಂತ,
ಬೆನಕ, ಬೆನಕ, ವಿಘ್ನನಾಯಕ ”
ಎನುತಲಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ
ಬೆನಕನಿಗೆ ನಾ ಮಣಿದೆನು.

೮

ಮಣಿದ ನನ್ನನು ನೋಡಿ ಹಿತದಲಿ
ಗಣಪ, “ ಕಂದಾ, ನಿನ್ನ ವಿಘ್ನವು
ಕೆಣಕಿ ಪೀಡಿಸೆ ನನ್ನ ನೆನೆಯೈ
ಕ್ಷಣದಿ ಪೊರೆಯುವೆನೆಂ ”ದನು.

೯

ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನಾಗಮಾಡಲು
ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವ ಹಾಳುಮಾಡಲು
ಬಲ್ಲನೀ ಬೆನಕಪ್ಪನಿವನಿಂ
ಬಲ್ಲಿದರ ನಾನರಿಯೆನು.

೧೦

ಬೆನಕನೊಲಿಯಲದೇನಸಾಧ್ಯವು
ಜನಕೆ ಲೋಕದೊಳೆಲ್ಲ ಕಾಲದಿ?
ಬೆನಕ ಮುಳಿಯಲದೇನು ಸಾಧ್ಯವು?
ಬೆನಕ ಸಿದ್ಧಿಯ ದೇವನು.

೧೧

ಮೊದಲ ಪೂಜೆಯು ಬೆನಕರಾಯಗೆ
ಮೊದಲ ವರ ಬೆನಕಪ್ಪನಿಂದಲಿ
ಮೊದಲು ಪೂಜಿಸಿ ವರವ ಪಡೆದಗೆ
ಮುದವ ಕೊಡುವನು ಕಡೆಯಲಿ.

೧೨

ಯಾವುದು ಹಿರಿದು ?

ಹಿಂದಿನದೆಲ್ಲ ಹಿರಿದಲ್ಲ;

ಇಂದಿನದೆಲ್ಲ ಕಿರಿದಲ್ಲ.

ಗುಣವುಳ್ಳದೆಲ್ಲ ಹಿರಿದು ;

ಇಲ್ಲದದೆಲ್ಲ ಕಿರಿದು

ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನರಿತು ನಡೆವನೇ ಅರಿತ ನರನು.

ಅನ್ಯರನು ಬರಿದೆ ಅನುಕರಿಸನೇ ಮರುಳನಹನು.

ತಾಯಿ

ತಾಯಿ ದೇವರೆಂದು ವೇದ
 ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿಹುದು,
 ತಾಯಿ ದೇವರೆಂದು ಹಿರಿಯ-
 ರೆಲ್ಲರರಿವರು ;
 ತಾಯಿ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದ-
 ರೆಲ್ಲರೊರೆವರು.

೧

ಮನೆಯೆ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ,
 ಜನನಿ ತಾನೆ ಮೊದಲ ಗುರುವು,
 ಜನನಿಯಿಂದ ಪಾಠಕಲಿತ
 ಜನರು ಧನ್ಯರು ;
 ಘನತೆಯಿಂದಲವರು ಬಾಳ್ವೆ-
 ರೆನುತ ನುಡಿವರು.

೨

ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ತಾಯಿ
 ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಕಷ್ಟವನ್ನು
 ಗಟ್ಟಿಮನದಿ ತಾಳೆಳಲೆ ;
 ಕಂದಗೋಸುಗ
 ಬಿಟ್ಟು ಸುಖವ, ತಾಳೆಳವಳು
 ಬಂದ ದುಃಖವ.

೩

ಕಂದ ಬಳಲಿ ಬಂದನೆಂದು
 ನೊಂದುಕೊಂಡು ಬೇಗ ಮಮತೆ
 ಯಿಂದ ನಗುತ ನಗಿಸುತವೃತ್ತ
 ಬಿಂದುವೆರೆವಳು ;
 ಬೆಂದ ಮನದ ಬೇಗೆಯಳಿಸು-
 ತಂದಗೊಳಿಪಳು.

೪

‘ ಎನ್ನ ಚೆನ್ನ ತಣ್ಣಗಿರಲಿ,
 ಎನ್ನ ರನ್ನ ಸುಖವ ಪಡೆಯು
 ಲೆನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದ ಕೀರ್ತಿ
 ವಡೆದು ಬಾಳಲಿ’—
 ಎನ್ನುತಾಶಿಸುವಳು ತಾಯಿ
 ಒಡಲ ಮರುಕದಿ.

೫

ಪಡೆದ ತಾಯಿ, ಜನುಮವಿತ್ತ
 ಪೊಡವಿಯೆಂಬಿವೆರಡು ಸಗ್ಗ-
 ದೆಡೆಗೆ ಮಿಗಿಲು ; ಸರ್ವಸಾಧು
 ವರರು ಜಗದಲಿ
 ಬಿಡುವರೆಲ್ಲವನ್ನಿವಕ್ಕೆ
 ಪರಮ ಹರ್ಷದಿ.

೬

ತಾಯಿ ಮಾತಿಗಾಗಿ ರಾಮ
 ರಾಯನ ತೊರೆದು ನಡೆದ,

ತಾಯ ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸೆ ಕೃಷ್ಣ
 ಗೊಲ್ಲನಾದನು ;
 ತಾಯ ಮಾತ ನಡಸೆ ಕರ್ಣ
 ಬಿಲ್ಲ ತೊರೆದನು.

೭

ಮಾತೆಗಾಗಿ—ತಮ್ಮ ದೇಶ-
 ಮಾತೆಗಾಗಿ—ಸಕಲ ರಾಜ-
 ಪೂತರಸುವ ತೊರೆದರಂದು
 ರಣದ ಕಣದಲಿ ;
 ಖ್ಯಾತನೆತ್ತು ಮೆರೆವರಿಂದು
 ಮಣಿಗಳಂದದಿ.

೮

ರನ್ನಗದ್ದುಗೆಯಲಿ ಮಾತೆ
 ಮುನ್ನ ನೆಲಸೆ ವಿಜಯದಿಂದ
 ಧನ್ಯರವಳ ಹಿರಿಯ ಹೆಸರ
 ವಿಶದಗೊಳಿಸುತ,
 ಕನ್ನಡಿಗ ಮರಾಟರಮಿತ
 ಯಶವ ತಳೆದರು.

೯

ಅವರ ಹೆಸರನೆಲ್ಲ ಹೇಳು-
 ತವರ ಕಥೆಯನೆಲ್ಲ ಕೇಳು-
 ತವರ ಕುಲದಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹೆಮ್ಮೆ
 ಪಡೆದದಾವನು ?

ಅವರ ಸೇವಿಸಲ್ಕೆ ತವಕ
ಪಡನದಾವನು ?

೧೦

ಧರಣಿಗೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಬೆಳಕ
ಹರಡಿ ಮೆರೆದ ಭರತಮಾತೆ
ಹೆರರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಕಂದಿ
ಕುಂದಿ ಹೋದಳು ;
ತೊರೆದರೆನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು
ನೊಂದುಕೊಳ್ಳಳು.

೧೧

ನಮ್ಮ ತಾಯ ಗೋಳ ನೋಡಿ
ಸುಮ್ಮನಿಹುದು ಸರಿಯೆ ನಾವು
ನಮ್ಮ ಸೋದರರ್ಕ್ಕಳೊಡನೆ
ಕದನಗೈಯುತ ?
ಅಮ್ಮನನ್ನ ಮರೆತು ಸೊಕ್ಕಿ
ಸದರವಾಡುತ ?

೧೨

ಬನ್ನಿ ! ತಾಯಿಗೆರಗಿ ಬೇಗ
ಮುನ್ನ ಗೈದ ತಪ್ಪನೆಲ್ಲ
ಮನ್ನಿಸೆಂದು ಕೈಯ ಮುಗಿದು
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ.

ಬನ್ನಿ ! ಭಾರತೀಯ ಕೃತಿಯ
ಮಾಡಿ ತೋರುವ.

೧೩

ಚಟಾಕಿ

೧

ಒಪ್ಪನ ಜೇಬಿನ ದುಡ್ಡುಗಳೆಲ್ಲ
 ಚಟಪಟಗುಟ್ಟುತ ಸಿಡಿಯುವುವು.
 ಒಪ್ಪದ ನೀತಿಯ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ
 ತಟ್ಟನೆ ದಾರಿಯ ಹಿಡಿಯುವುವು.
 ಬಗೆಬಗೆ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳೆ ರೂಪದಿ
 ಹಾರುತ ಬುಸುಬುಸುಗುಟ್ಟುವುವು.
 ಉರಿಯನು ಸುರಿಸುತ ಮೊರೆಯುತ ತಿರುಗುತ
 ಸರಸರನೆಲ್ಲೆಡೆ ಹರಿಯುವುವು,
 ಸರುವರ ಕಿವಿಗಳೆ ಕೊರೆಯುವುವು,
 ಮೂಗಿನ ಸೆಲೆಗಳೆನೊಡೆಯುವುವು ;
 ಸಾರವ ತೊರೆಯುತ ಕಡೆಯಲಿ ಕಪ್ಪಗೆ
 ನೆಲದಲಿ ಧೊಪ್ಪನೆ ಕೆಡೆಯುವುವು,
 ಅಜ್ಜನ ಮಡಿಯನು ತೊಡೆಯುವುವು,
 ಅಪ್ಪನ ಜೇಬುಗಳೊಡೆಯುವುವು,
 ಸಿಡಿಯುವುವು.

೨

ಕರ್ಬೊಗೆಯ ವೈವೊಗರ ಹಬ್ಬಿಸುತ ಜಗಕೆ
 ಮಬ್ಬ ಕವಿಸುತ ಬರುವ ದೇವಿ ಯಾರಿವಳು ?

ಕೆಂಜಡೆಯನಡಿಗಡಿಗೆ ಕೊಡಹುತ್ತಲಿಹಳು.
 ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ಬಿರುಬಿರನೆ ತಿರುಗಿಸುತಲಿಹಳು.
 ಉರಿಯ ನಾಲಗೆಗಳೆನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿಹಳು.
 ತನಿಗೊಂಡದುಂಡೆಗಳೆ ತಾನುಗುಳುತಿಹಳು.
 ಸಿಡಿಲ ನಡುಗಿಸುವಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯುತಿಹಳು.
 ಕುಲಗಿರಿಗಳೊಡೆವಂತೆ ಅಡಿಯಿಡುತಲಿಹಳು.
 ಯುದ್ಧನರ್ತನದಿಂದ ಮತ್ತಳಾಗಿಹಳು—
 ಘೋರರೂಪದ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯವಳು.

೩

ಈ ಕರಾಳಿಯ ಕಂಡು ನಡುಗಿದನೊಡನೆ
 ನೆಲದಲಿ ಕೆಡೆದೆನು.
 ಧೈರ್ಯವುಡುಗಲು ಸಣ್ಣದನಿಯೊಳಗಿನಿತು
 ಬೇಡುತ ನುಡಿದೆನು :—
 “ ತಾಯಿ ಕೃಪೆಯಲಿ ಕಾಯಿ ನಮ್ಮನು. ನಿನ್ನ
 ರೂಪವ ನೋಡಲು
 ನಡುಗಿ ನಮ್ಮೆದೆ ತಡೆಯದೊಡೆವುದು; ಸೌಮ್ಯ
 ರೂಪವ ತೋರಿಸು.
 ರುಂಡಮಾಲೆಯ ರಕ್ತವಸ್ತ್ರವ ನೋಡು—
 ತಿರೆ ಮೈಮರೆವೆವು.
 ಆ ಫಿರಂಗಿಯ ಗುಂಡಿನಬ್ಬರ ಕಿವಿಗೆ
 ಬೀಳಲು ಮಡಿದೆವು.”

ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರು ; ನಿನ್ನ
ಪೂಜಿಸಿ ನಲಿದರು.

ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ನಾವು; ನಮ್ಮನು ಕರುಣೆ
ಯಿಂದಲಿ ಪಾಲಿಸು.

ನಮ್ಮ ಹೆದರಿಕೆಯೋಡಿಸು,
ಸೌವ್ಯರೂಪವ ತೋರಿಸು.”

೪

ನಾನಿಂತು ಕೈಮುಗಿದು ಹೊಗಳೆ,
ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿರೆ ಮಗುಳೆ,
ಸಿಡಿಲ ಪರಿಯಬ್ಬರವು ಜಗುಳೆ,
ಗುಡುಗ ದನಿಯನುಕರಿಸುವಂತು
ಮಾಕಾಳಿ ನುಡಿದಳಿಂತು :

೫

“ಹೆದರಬೇಡಿರಿ; ಘೋರರೂಪವನು ತೋರಿಸೆನು.
ಈ ಫಿರಂಗಿಯ ಗುಂಡ ಸಿಡಿಸೆನಿಲ್ಲಿ.
ಪಡುವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಡೆದು ಕಡಲ ತೆರೆಗಳನೊಡೆದು,
ನಡುಗಿಸುತ ಲೋಕಗಳ ಕುಣಿವೆನಲ್ಲಿ.
ಪಡುವನಾಡಿನ ಜನರ ಕಡೆಗಾಣದಸ್ತ್ರಗಳ
ಹಿಡಿದು ಮೈ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಕುಣಿವೆನಲ್ಲಿ.
ಕಡು ಮುದದಿ ಕುಣಿಕುಣಿದು ತಣಿವೆನಲ್ಲಿ.

ಕೆಂಡವನು ಕಾರುವ ಫಿರಂಗಿಗಳ ಗುಂಡುಗಳು
 ಗುಂಡಿಗೆಯನೊಡೆಯುವವೆ? ಪಡುವಣರು
 ಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ. ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲದು. ಪಾಪ!
 ಮಕ್ಕಳಿರ, ನೀವೆ ಮೃದು ಹೃದಯದವರು!
 ಮೆಚ್ಚಿದೆನು, ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಹೆಚ್ಚಿ ಬರುವೀ ನಿಮ್ಮ
 ಧೈರ್ಯದುಬ್ಬರವ ನೋಡಿ!
 ಮೆಚ್ಚನೀವೆನು ನಿಮಗೆ ಸಿಡಿವೀ ಚಟಾಕಿಯನು;
 ಹಿಡಿಯಿರಿದ ಕೈಯ ನೀಡಿ!
 ಕಾರದಿದು ಕಿಡಿಗಳೆನು, ತೋರದಾರ್ಭಟಗಳೆನು;
 ಹಾರುವುದು ಬಣ್ಣಗೂಡಿ.
 ಮಾರಿದುತ್ತಾಹದಲಿ ಸುಡಿರೀ ಚಟಾಕಿಯನ್ನು;
 ಸುಡುತಾಡಿ ಮೋದಗೂಡಿ!
 ಹಿಡಿಯಿರಿದ ಕೈಯ ನೀಡಿ!"

೬

ಹರಿಯಿತು ಹರ್ಷದ ಹೊನಲದು ದೇಶದಿ ಹಬ್ಬವು
 ಹತ್ತಿರ ಬರುತಿರಲು,
 ಹರಡುತ ಕಾಳಿಯ ವರದಾ ವಾರ್ತೆಯ ದೀಪಾ-
 ವಳಿಯದು ಬರುತಿರಲು,
 ಹೊರಲಾರದೆ ಸಾಹಸದಿ ಚಟಾಕಿಯ ಹೊರೆಗಳ
 ಮೆಲ್ಲನೆ ತರುತಿರಲು,
 ಓಡಿವ ಚಟಾಕಿಯ ತರುತಿರಲು.

ಹುಡುಗರು ನಲಿಯುತ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುತ ಹಿಡಿದು ಚ-

ಟಾಕಿಯ ಸುಡುತಿಹರು.

ಸಿಡಿದು ಚಟಾಕಿಯು ಮೇಲಕೆ ಹಾರಲು ನಿಲ್ಲದೆ

ಚಪ್ಪಳಿ ತಟ್ಟುವರು.

ಸಡಗರಗೊಳ್ಳುತ ದೂರದಿ ನೋಡುತ ಲಲನೆಯ

ರೆಲ್ಲರು ನಗುತಿಹರು.

ಸಿಡಿಯೆ ಚಟಾಕಿಯು ನಗುತಿಹರು.

ಮುದ್ದಿನ ದೇವಿಯ ಮುದ್ದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಗದ್ದಲ

ಮಾಡುತ ಬರುತಿಹರು.

ಮುದ್ದಿನ ಮಕ್ಕಳ ನಿದ್ಧೆಯನೋಡಿಸಿ ನಗಿಸುತ

ಕುಣಿಸುತ ಬರುತಿಹರು.

ಚಟಪಟಗುಟ್ಟಿ ಚಟಾಕಿಯು ಮುಂಗಡೆ ರೀವಿಯ

ತೋರುತ ಬರುತಿರಲು,

ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಚಟ್ಟನೆ ಸಿಡಿವ ಪಟಾಸಿನ ಬಳಗವು

ಹಿಂಬಾಲಿಸುತಿರಲು,

ಅರಳೆನು ಹುರಿಯುವ ಪರಿಯಲಿ ಮೊರೆಯುತ ಬಲು ಚೆನು-

ಕುರುಳಿಗಳೈತರಲು,

ಸರಸರ ಗರಗರ ಶಬ್ದದಿ ಮೊರೆಯುತ ತಿರುಗುವ

ಬಾಣಗಳೈತರಲು,

ಬೆಳಕನು ಬೀರಿ ಮತಾಪಿನ ಸಾಲ್ಗಳು ಪಂಜನು

ಹಿಡಿಯುತ ಬರುತಿರಲು.

ಹೊಳೆಯುವ ಹೂಗಳ ಮಳೆಯನು ಸುರಿಸುತ ಹೂವಿನ
 ಬಾಣಗಳೈತರಲು,
 ಒಡೆಯ ಚಟಾಕಿಯು ಬರುತಿರಲು,
 ಕಡು ಹಿತದಿಂದಲಿ ಬರುತಿರಲು ;
 ಹರಿಯಿತು ಹರ್ಷದ ಹೊನಲು ಚಟಾಕಿಯ ಮೊಳೆಗದು
 ಹತ್ತಿರ ಬರುತಿರಲು,
 ದೀಪಾವಳಿಯದು ಬರುತಿರಲು.

೭

ಅವನ ಜೇಬಿನ ದುಡ್ಡುಗಳೆಲ್ಲ
 ಚಟಪಟಗುಟ್ಟುತ ಸ್ಥಿಡಿಯುವುವು.
 ಹಾರುತ ಬುಸುಬುಸುಗುಟ್ಟುವುವು,
 ಉರಿಯನು ಸುರಿಸುತ ಮೊರೆಯುವುವು,
 ಸರಸರನೆಲ್ಲೆಡೆ ಹರಿಯುವುವು.
 ಒಪ್ಪದ ನೀತಿಯ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ
 ತಟ್ಟನೆ ದಾರಿಯ ಹಿಡಿಯುವುವು.

ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ

ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಲು ಕಡೆಯೆ ಬೆಂಕಿ ಹುಟ್ಟುವುದು.

ಗಟ್ಟಿನೆಲವನು ಬಗೆಯೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುವುದು.

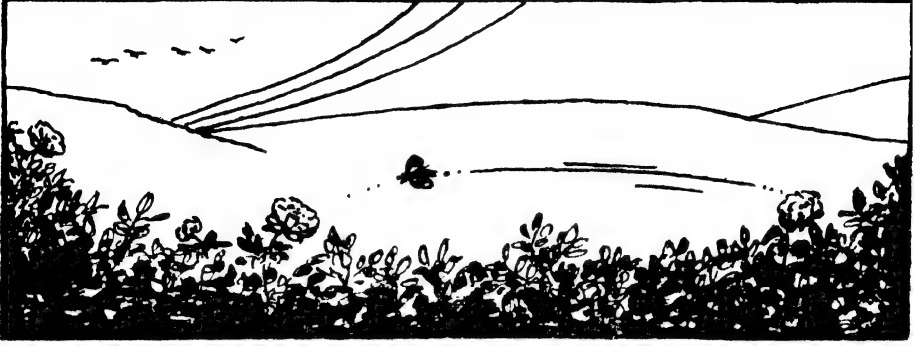
ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ಸಾಹಸವ ಪಡೆದ ಮಾನವಗೆ

ಹೆಚ್ಚೇನ್? ಅಸಾಧ್ಯವೇನಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳಗೆ.

ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸವನೆಲ್ಲ ಸರಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ

ಬಿಡದೆ ಮಾಡಲು ಬಹುದು ಫಲವು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ.

ಮುಂದುಗಾಣಿಕೆ

ಹೂವಿಂದ ಹೂವಿಗೆ ಹಾರಿ ಮಕರಂದವನು

ಹೀರಿ ಮೊರೆಯುತ ನಲಿವ ಮರಿದುಂಬಿ, ನೀನು
ಹೂವಿನೀ ಸುಗ್ಗಿ ಶಾಶ್ವತವೆಂದು, ಮಕರಂದ
ಝರಿಯಾರದಿಹುದೆಂದು ನಂಬಿರುವೆಯೇನು ?

ತುಂಬುಮಧುಮಾಸ ಮುಗಿಯುವುದು; ಮಳೆ ಚಳಿ ಮಾಗಿ.

ಸಾಗಿಬರುವುದು ; ಹೂವಿನುಬ್ಬು ಕುಗ್ಗುವುದು.
ತುಂಬಿ, ರೆಕ್ಕೆಗಳುಡುಗಿ ಮುಪ್ಪಡಸಿ ಹಸಿವಿಂದ
ಬಾಗಿ ಬಸವಳಿವಂದದೆಂತು ಮಧು ತಹುದು ?

ಮರಿದುಂಬಿ ಕೇಳಿದಿನಿಂದಲೇ ಎಚ್ಚತ್ತು

ಮುಂದೆ ಬರಲಿಹ ಪಾಡ ಮನಗಂಡು ನೋಡು ;
ಅರಸಿ ಮಕರಂದವನು ಬಿಡದೆ ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ
ತಂದಿಟ್ಟು ಜೀವಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡು.

ಅಕ್ಕ

ಅಕ್ಕ, ನೀನೆಲ್ಲಿರುವೆ? ಮತ್ತೆಂದು ಬರುವೆ?

ನಿನ್ನ ನಡೆನುಡಿಗಳನು, ನಿನ್ನ ಮುಖಭಾವವನು,
ನಿನ್ನ ಮೃದುಹಾಸವನು, ಹೃದಯದಾ ಪ್ರೇಮವನು,
ಇನ್ನು ಮರೆಯುವೆನೆಂತು? ಪಡೆವೆನೆಂತು?

ಅಕ್ಕ ನಿನ್ನನು ನಾನು ಮರೆವೆನೆಂತು? ೧

ಅಕ್ಕ ನಿನ್ನನು ನಾನು ಮರೆಯಲಾರೆ.
ಮಠಕೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಮೈತೊಳೆದು ಮಡಿಯುಡಿಸಿ
ತಲೆಬಾಚಿ ಜಡೆ ಹೆಣೆದು, ಮೊಸರನ್ನವನು ಕಲಸಿ
ತಾಯಿಯೊಡನೆನಗೆ ನೀ ಕೈತುತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅಕ್ಕ ನಾನಿಂದದನು ಮರೆಯಲಾರೆ. ೨

ಹರುಷದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿಯೊಳಿದ್ದೆ.
ಮನೆಯ ಮುಂಗಡೆ ಹುಡುಗರೊಡನೆ ಚೆಂಡಾಡುತ್ತಿರೆ
ಬಳಲಿದನು ತಮ್ಮನೆಂದೊಡನೆ ತಿಂಡಿಯ ತಂದು—
ಮಗಳಿಗಿಂತಲು ತಮ್ಮ ಮಿಗಿಲೆಂದು—ಕೊಡುತ್ತಲಿದ್ದೆ.

ತರಳೆ ನಾನಂದದನು ತಿಳಿಯದಿದ್ದೆ. ೩

ಕಕ್ಕನೊಬ್ಬನೆ ಬಂದನಂದು ಮನೆಗೆ,
ಹೊರಗೆ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆ, ಒಳಗೆ ಮನಸಿನ ಬೇಗೆ
ಸೊರಗಿಸಿತು ಮುದುಕನನು. ನಡೆನಡೆದು ಕಾಲ್‌ಸೋತು
ಕಳೆಗುಂದಿ ಬೆವರ ಹನಿ ಮೊಗದಿಂದಲುರುಳುತ್ತಿರೆ,

ಕಕ್ಕ ಬಳಲುತ್ತ ಬಂದನಂದು ಮನೆಗೆ. ೪

ದುಗುಡ ಮುತ್ತಿತು ಮನೆಯ ಜನರನೆಲ್ಲ :
 ನಿನ್ನ ಕಡೆಗಾಲದಾ ಕಥೆಯ ಕೇಳಿದರೆಲ್ಲ
 ಮನಗರಗಿ ತರತರದಿ ಪೇಚಾಡಿ ಮರುಗಿದರು.
 ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಬಿಡದೆ ಕರೆತಂದೆನೇಕೆಂದು
 ಬಗೆಗರಗಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ನಪ್ಪನಂದು. ೫

ನಗೆಮೊಗದಿ ನೀನು ಮಲಗಿದ್ದೆಯಂತೆ.
 ತಿಂಡಿಯನು ತಿಂದೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲು
 ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದೆನ್ನ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದೆಯಂತೆ.
 ಹತ್ತಿರದಲಿದ್ದವರದೇನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರೆ,
 ಮೊಗದಿರುಹಿ ಮೌನವನು ತಾಳೈಯಂತೆ. ೬

ಕಡೆಗೆ ಕಕ್ಕನೆ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನಂತೆ.
 ‘ತಮ್ಮನೆಲ್ಲಿ?’ ಎನ್ನುತ್ತ ಕೇಳಿ ‘ಅವನಿಲ್ಲಿಲ್ಲ.
 ತಮ್ಮೂರಿಗವ ನಡೆದನೇತಕವನಿಗೆ’ಂದು
 ನಿನ್ನ ಕೇಳಿದನಂತೆ. ಅದನರಿತು ಕಳೆಗುಂದಿ
 ಕಡುದುಗುಡದಿಂದ ಬಲು ನೊಂದೆಯಂತೆ. ೭

‘ಒಂದಾಸೆ ನನಗಿದ್ದಿತೆ’ಂದೆಯಂತೆ.
 ‘ಕಡೆಗಾಲದಲಿ ತಮ್ಮ ತಂದೀವ ತಣ್ಣೀರ
 ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆನದು ವಿಫಲವಾಯ್ತೆಂದು.
 ನಡೆದನೂರಿಗೆ ತಮ್ಮ! ಹಾ! ನಮ್ಮ! ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ-
 ನೊಂದು ದಿನ ಬಿಡದೊಯ್ದನೆ’ಂದೆಯಂತೆ. ೮

ಅದ ಕೇಳಿ ತಣ್ಣೀರ ತಂದರಂತೆ.

ಏತಕದು ? ನನಗೇಕೆ ? ಬೇಡ !' ಎನ್ನುತ ನುಡಿದು
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೆಯಂತೆ ; ಮೇಲುಸಿರ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದು
ಧಳಧಳನೆ ಹೊಳೆವವೊಲು ಕೂಡೆ ಕಣ್‌ಬಿಟ್ಟೆಯಂತೆ.

ಮತ್ತೆ ಕಣ್ ಮುಚ್ಚಲೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ.

೯

ಅಕ್ಕ, ಮನ್ನಿಸು ನನ್ನ ತಪ್ಪನೆಲ್ಲ.

ನೀನೆಂತು ಕೊರಗಿದೆಯೋ ! ಮತ್ತೆಂತು ಮರುಗಿದೆಯೋ !
ನೀರನೊಲ್ಲದೆ ನೀನದೆಂತೆಂತು ಸೊರಗಿದೆಯೋ !
ಈ ತಮ್ಮನನು ನೆನೆದೆಂತೆಂತು ಮರುಗಿದೆಯೋ !

ಚಿಕ್ಕವನ ನೆನೆನೆನೆದದೆಂತಲಿದೆಯೋ !

೧೦

ಮುಂದಾಗುವುದನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯಲಹುದೆ ?

ನೀನಿಂತು ಬಲು ಬೇಗ ತನುಡೊರೆವೆಯೆಂದಾರು
ತಿಳಿದಿದ್ದರಂದದನು ಚಿಕ್ಕವನು ನಾನೆಂತು
ತಿಳಿಯಲವೈನು ? ನೀನು ಮರೆಯಾಗಲತ್ತತ್ತು

ಇಂದಿಗೂ ಕೊರಗುವೆನು. ನಿನಗರಿಯದೆ ?

೧೧

ಎಲ್ಲರಳುವರು ನಿನ್ನ ನೆನೆದು ನೆನೆದು.

ಅತ್ತೆಯಳುವರು : ಭಾವನಳಿದನಂದತ್ತತ್ತು ;
ತಾಯಿಯಳುವಳು ; ನಿನ್ನ ಕಡೆಯಾಸೆಯನು ನೆನೆದು
ಅಪ್ಪನಳುವನು ; ನೋಡು, ಅಮ್ಮನಳುತಿಹಳು.

ಎಲ್ಲರಳುವುದು, ಅಕ್ಕ, ಕೇಳಿಸದೆ ನಿನಗೆ ?

೧೨

ಅಕ್ಕ, ನೀನೆಲ್ಲಿರುವೆ ? ಮತ್ತೆಂದು ಬರುವೆ ?
 ಯಾವ ಲೋಕದೊಳಿರುವೆ ? ಅಲ್ಲಿ ನೀನೆಂತಿರುವೆ ?
 ಇಲ್ಲಿಯವರಲ್ಲಿಹರೆ ? ಭಾವ ನಿನ್ನೊಡನಿಹನೆ ?
 ಅಲ್ಲಿ ಬಂದನೆ ಕಕ್ಕ ? ಅಲ್ಲಿಯೂ ದುಗುಡವಿಹುದೆ ?

ಅಕ್ಕ ನಿನಗಲ್ಲಿಯೂ ಕೊರತೆಯಿಹುದೆ ? ೧೩

ಎನೆಂಬೆ ? ಕೊರತೆಯಿನಿತಿಲ್ಲೆಂಬೆಯಾ ?
 ಇರಬಹುದು, ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಕುಂದಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು ;
 ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಭಾವ ನಿನ್ನೆಡೆಯೊಳಿರಬಹುದು.
 ದೊರೆವುದೇ ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನು ಕೊಡುವ ನೀರು ?

ಎನೆಂಬೆಯಕ್ಕ ? ಮತ್ತಿನ್ನೆಂದು ಬರುವೆ ? ೧೪

ವಿಲಿಯಂ ಟೆಲ್

ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ
ಪುಟ್ಟನಾಡು ಯುರೋಪು ಖಂಡದ
ನಟ್ಟನಡುವಿಹುದದರ ಹೆಸರನು
ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ಲೆಂಡೆಂದೆಂಬರು.

೧

ಹರಿವ ಹೊಳೆಗಳೆ ದಡದಿ ತನ್ನಯ
ಕುರಿಯ ಮಂದೆಯ ಮೇಯಿಸುತ್ತ
ಕುರುಬ ವಿಲಿಯಂ ಟೆಲ್ಲನೆಂಬನು
ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಿದ್ದನು.

೨

ಪುಟ್ಟಮಂದೆಯ ಸಾಕಿ, ಕಷ್ಟವ
ಪಟ್ಟು ದುಡಿದು, ವಿವೇಕದಿಂದ
ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆಯುತಲವನು ಸಂತಸ
ಪಟ್ಟನಿದ್ದು ದರಲ್ಲಿಯೆ.

೩

ಬಿಲ್ಲುವಿದ್ಯೆಯ ಬಲ್ಲ ಜಾಣರೊ-
ಳಿಲ್ಲ ವಿಲಿಯಂ ಟೆಲ್ಲನೇ ಬಲು

ಬಲ್ಲಿದನು ; ಗುರಿಗಾರನವನಂ-
ತಿಲ್ಲ ಯೂರಿಯೊಳನೈನು.

೪

ಮಗನು ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದನವನಿಗೆ :
ನಗುಮೊಗದ ಚೆಲುಗೂದಲಣುಗನು ;
ಬಿಗಿದ ಮೈಕಟ್ಟುಳ್ಳ ಬಾಲನು ;
ಮಿಗಿಲು ಸೊಬಗಿನ ಮುದ್ದೆಯು.

೫

ಕುರಿಗಳವನಿಗೆ ಜತೆಯ ಗೆಳೆಯರು :
ಮರಿಗಳನು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆವನು,
ತರತರದಿ ನೆಗೆದಾಡುತಿರಲವು
ತರಳೆ ಕುಣಿಯುತ ನಲಿವನು.

೬

ಹೊದ್ದದಾವಗಮವರ ದುಃಖದ
ಸದ್ದು ಸುದ್ದಿಗಳವರು ಶಾಂತರು
ಶುದ್ಧರಿ' ಬಾಳ್ವಿಕೆಯು ಸೌಖ್ಯ ಸ-
ಮೃದ್ಧವಾಗಿಹುದೆಂ' ಬರು.

೭

ಕಳೆಕಳಿಸುವಾಕಾಶವೆಲ್ಲವ
ಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕಾರ್ಮುಗಿಲು ಕವಿವುದು
ನಲವ ಮನೆಗಳನಮಮ ! ಬಿಡದ-
ವ್ವಳಿಸುವುದು ಕಡು ಶೋಕವು !
ಮೆರೆಯದಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸೂರ್ಯನ
ಕಿರಣವಾ ದೇಶದೊಳಗಂದು.

೮

ವರರ ಕರ್ಕಶ ರಾಜಶಾಸನ
ವರೆದುದಾ ನಾಡವರನು.

೯

ಆಸ್ತಿಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯದೊಬ್ಬನು
ಪಾಷ್ಪವಾಳಲು ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ.

ಕಷ್ಟ ! ಪಾಶವ ವೃತ್ತಿಯವನವ
ದುಷ್ಟ ಬಂದನು ಯೂರಿಗೆ.

೧೦

ಹೆಮ್ಮೆ ಹೆಚ್ಚಲು ತನ್ನ ಬಲೈಯ-
ನೊಮ್ಮೆ ಮೆರೆಯಿಸ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತ
ಹಮ್ಮಿನಿಂದಾಗಸದಿ ಹಿಡಿಸಿದ-
ನೊಮ್ಮೆ ತನ್ನಯ ಟೋಪಿಯ.

೧೧

“ ತಲೆಯ ತಗ್ಗಿಸಿರಲೆ ಗುಲಾಮರೆ,
ತಲೆಯ ತಗ್ಗಿಸಿರಿಲ್ಲವಾದೊಡೆ
ತಲೆಯ ನೆಲಕುರುಳಿಸುವೆನೆ”ಂದವ
ನೊಲಿದು ಡಂಗುರ ಹೊಯ್ದಿದ.

೧೨

ಅಂದು ಟೆಲ್ಲನು ತನ್ನ ಕುರಿಗಳೆ
ಮಂದೆಯನು ಗುಡಿಸಿಲನು ತೊರೆಯುತ
ಕಂದನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಗರಿಗೆ
ಬಂದನತಿ ಹಿತದಿಂದಲಿ.

೧೩

ಮನೆಗೆ ತಂದೆಯು ತಂದ ಕೊಳ್ಳೆಯ
ದಿನದಿನವು ನೋಡುತ್ತ ಹುಡುಗನು
“ವನಕೆ ಬೇಟೆಗೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ-
ನ್ನೆ”ನುತ ತಂದೆಯ ಬೇಡಿದ.

೧೪

ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲರು ಮುದವ ತಳೆದು
ಕಲಿತು ಹಬ್ಬದ ರಾತ್ರಿಗಳಲಿ

ಒಲಿದು ಸೋಜಿಗವೆನಿಸ ಸಾಹಸ
ಗಳನು ಬಣ್ಣಿಸಿ ನಲಿಯಲು; ೧೫

ಕೇಳುತದನಡಿಗಡಿಗೆ ಬಾಲನು
ತಾಳಿದನು ಮಿಗಿಲಾಸೆಯೊಂದನು ;
'ಕೈಲಿ ಬಿಲ್ಲನು ಹಿಡಿದು ಶೂರರ
ಸಾಲು ಸೇರುವೆನೆ' ನ್ನತ. ೧೬

ನಡೆದರವರು ಷಮಾಯಿ ಮೃಗಗಳ
ಪಡೆಗಳೆಡಗಿದ ಕಾಡ ಕಡೆಗೆ ;
ಹುಡುಗ ಹಾಡುತ ಸಿಳ್ಳುಹಾಕುತ
ಸಡಗರದಿ ಬಲು ನಲಿದನು. ೧೭

ಯೂರಿಗೊದಗಿದ ದುಃಖದುರುಚೆಯ,
ಮಿಾರಿ ಬಹ ಕಿರುಕುಳದ ಪರಿಯ,
ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೆ ನೆನೆದು ತಂದೆಯು
ದಾರಿಯಲಿ ಬಲು ನೊಂದನು. ೧೮

ಟೆಲ್ಲ ಕಂಡನು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪನು,
ಅಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಟೋಪಿಯೊಂದನು,
ಎಲ್ಲರನು ಪೀಡಿಸನ ದುರ್ಮುಖ
ದಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚಿನ ಗಂಟನು. ೧೯

ಬರುವ ಗುಂಪಿನ ಮುಂದೆ ವಂದಿಗ
ಳುರದೆ ಸಾರುತ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು-
'ಶಿರವ ಬಾಗಿಸಿರೆಲೆ ಗುಲಾಮರೆ,
ಶಿರವ ಬಾಗಿಸಿರೆ' ನ್ನತ. ೨೦

ದುರುಳ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧಿಪತಿ, ಟಿಲ್ಲನು
-ಧರಣಿಗುರುಳುವನೆನುತ ನೆನೆದನು.

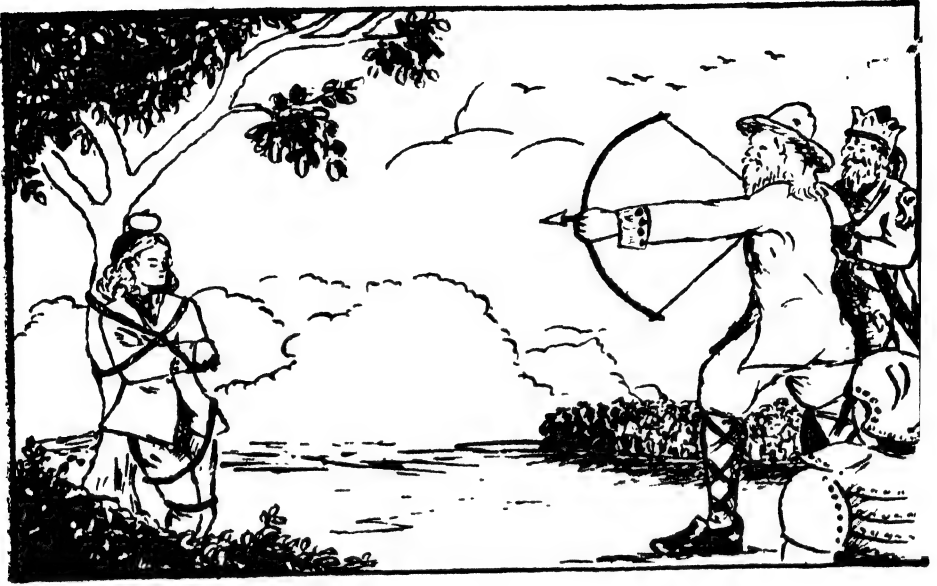
ಕುರುಬನಲ್ಲಿಯೆ ಸಾಲವೃಕ್ಷವ
ಜರೆದು ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂದನು. ೨೦

“ಶಿರವ ಬಾಗಿವೆ ದೇವಗೊಬ್ಬಗೆ,
ಶಿರವ ಬಾಗಿಸೆನನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ;
ಹರಣ ಹಗೆಗಳ ಕಯ್ಯೊಳಂತಃ
ಕರಣವೆನ್ನೊಳಗೆ”ಂದನು. ೨೧

ಮೇರೆ ಮಾರುತ ಕೋಪ ಬೆಳೆಯಿತು,
ಕಾರಿದುವು ಕಿಡಿಗಳೆನು ಕಂಗಳು ;
ಸೇರೆ ಬಿಗಿಯಿತು ; ಉಸಿರು ಹಿಡಿಯಿತು-
ಕ್ರೂರಿ ಗೆಸ್ಲರ್ ನುಡಿದನು : ೨೨

“ಹಿಡಿಯಿರಿವನನು ! ಕಟ್ಟಿ ದಿಟ್ಟನ !
ನಡುಗದಿವನಣಕಿಸುವನೆನ್ನನು !
ದುಡುಕಿ ರಾಜದ್ರೋಹಿಯಾದನು.
ಕಡಿದು ಬಿಸುಡಿರಿ ಬೇಗನೆ. ೨೩

“ನಿಲ್ಲಿ!—ಲೋಕವೆ ಕೂಗುತಿರುವುದು
ಬಿಲ್ಲುಗಾರರು ಸ್ವಿಸ್ತರೆನುತ :
ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನಿರಿ ಮುದ್ದು ಮಗುವನು
ಬಿಲ್ಲ ಬಲೈಯ ನೋಡುವ.” ೨೪

ಒಂದು ನಿಂಬೆಯ ಗಿಡಕೆ ಕಂದನ
ತಂದುಕಟ್ಟುತ ಸೇಬು ಹಣ್ಣುನ-
ದೊಂದ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲುಗಡೆಯಿಡೆ,
ಕಂದನಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು.

೨೬

ಕುರುಬ ಟೆಲ್ಲನು ಮಗನ ಕಾಣುತ
ಮರುಗಿ ಕಾತರನಾಗಿ ನುಡಿದನು :
“ಇರುವುದಾದರೆ ತಪ್ಪು ನನ್ನದು ;
ತರಳನಲ್ಲವರಾಧಿಯು.

೨೭

“ಸುರಿಸು ದಿಟ್ಟನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಿನು,
ಭರದಿ ಸಾಧಿಸು ಹಗೆಯನೆನ್ನೊಳು ;
ಕರುಣೆಯಿಂದೆಳೆಗೂಸ ರಕ್ಷಿಸು,
ತರಳನನು ಸಂರಕ್ಷಿಸು.”

೨೮

ಹಲುಬುವಾತನ ಮನವ ನೋಯಿಸ-
ಲೆಳಸಿ ಗೆಸ್ಸರನೆಂದನಿಂತು :

“ಎಳೆಯ ಹುಡುಗಗೆ ಕೆಡುಕ ಮಾಡೆನು,
ಚೆಲವಗಾಯಸವೀಯೆನು.

೨೯

“ಎಲವೊ, ಹುಡುಗನ ದೇಹದಿಂದ
ನೆಲಕೆ ನೆತ್ತರ ಹನಿಯು ಬಿದ್ದು
ಕಲೆಯ ಮಾಡಿದರೊಡನೆ ನಿನ್ನನು
ಕೊಲಿಸುವೆನು ಕೇಳಿಚ್ಚರ !

೩೦

“ಚುರುಕುಗೈಯಿನ ಕುರುಬ, ಬಿಲ್ಲನು
ಭರದಿ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಹೆದೆಯನೇರಿಸು ;
ಹಿರಿದುಕೋ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂ ಬಲು
ಹರಿತವಾಗಿಹ ಸರಳನು.

೩೧

“ಗುರಿಯು ನಿನಗಾ ಸೇಬುಹಣ್ಣು ;
ದೊರೆವ ಲಾಭವು ನಿನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆ.
ಗುರಿಯು ತಪ್ಪಲು ಕೂಡೆ ನಿನಗೆ
ಮರಣ ತಪ್ಪದು, ಎಚ್ಚರ !”

೩೨

ಎದ್ದಿತಾಗಲೆ ಶೋಕ ಕೋಪದ
ಗದ್ದಲವು ಗುಂಪಿನೊಳಗೆಲ್ಲ ;
ಸದ್ದುಮಾಡದೆ ಶಪಿಸೆ ಯೋಧರು,
ಬಿದ್ದು ನಾರಿಯರತ್ತರು.

೩೩

ನಿಂತ ತಾನೈವತ್ತು ಮಾರುಗ-
ಳಂತರದಿ ಮಗನಿರಲು ಟಿಲ್ಲನು,

ನಿಂತುಕೊಂಡನು ಚಲಿಸದಂದದ-
ಲಾಂತು ಕೈಯಲಿ ಬಿಲ್ಲನು.

೩೪

ಕಿಡಿಯ ಕಾರುತಲಿಹವು ಕಂಗಳು,
ಕಡಿದು ಕಚ್ಚಿ ಹನೊಡನವನು .

ಹಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲೆದ್ದೆದ್ದು ಕುಣಿವುದು,
ನಡುಗುವರು ನೋಡುವವರು.

೩೫

ಧರಣಿ ದುರ್ಭರ ದುಃಖ ಸಂಕುಲ
ಭರಿತವಾಗಿಹ ಪರಿಯು ನಿಜವು.

ಹರಹರಾ! ಈ ಪರಿಯ ಕಷ್ಟವ-
ನರಿಯದದು ತಾನೆಂದಿಗಂ.

೩೬

ಹುಡುಗ ನಿಂತನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ,
ಉಡುಗದಿಹ ಮುಖರಾಗದಿಂದ ;
ನಡುಗದಿಹನವನಂದ ಚೆಂದ.

ಬೆಡಗ ಬೀರಿದ ನಂದನ.

೩೭

“ ಅಪ್ಪ, ಬಿಡು ಬಾಣವನು ಬೇಗನೆ.

ತಪ್ಪಿಹೋಗದ ಗುರಿಯು-ನಿನ್ನದು. ”

ತಪ್ಪದಿಂದದು ; ತಪ್ಪಿತೆಂದದು ?

ತಪ್ಪದೆಂ ” ದನು ಬಾಲನು.

೩೮

“ ಇನ್ನು ದೇವನೆ ನಿನ್ನ ಪೊರೆವನು.

ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯವು ನನ್ನ ನಾಚಿ-

ತೆ ” ನ್ನತವ ಕಿವಿವರೆಗೆ ಸರಳೊಂ

ದನ್ನು ಸೆಳೆದನು, ಬಿಟ್ಟನು.

೩೯

ಹೋಯಿತದು, ಗಾಳಿಯನು ತೂರುತ
ಹಾಯಿತದು. ಜನರೆಲ್ಲ ಕೂಗಿದ-
' ರಾಯಿತಾಯಿತು.—ಹುಡುಗನುಳಿದನ-
ಪಾಯವಿನಿತಿಲ್ಲೆ ' ನ್ನು ತ.

೪೦

ಸೋದರರ ತುಳಿಯುತ್ತ ಬದುಕಲು
ಮೋದದಲಿ ಯತ್ನಿಪರು ಜನರು.
ಆದರೇನದ ನೋಡಿ ತಾಳ್ಮೆ
ಆ ದಯಾನಿಧಿ ದೇವನು ?

೪೧

ಹರಿಯು ತೋರಿದ ದಾರಿಯಿಂದಾ
ಸರಳು ಹೋಯಿತು ವೇಗದಿಂದ.
ಎರಡು ಹೋಳಿಗೆ ಸೀಳಿ ಹಣ್ಣು
ಮರದ ಮೂಲದೊಳುರುಳಿತು.

೪೨

“ ಶೂರ, ಮೆಚ್ಚಿದೆ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯೆಗೆ !
ಧೀರ ಬಾಲನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ !
ಶೂರ ನಿನ್ನನು ಮನ್ನಿಸಿರುವೆನು.
ಸಾರು ನೀ ಮನೆಗೆ”ದನು.

೪೩

ನಾಡನಾಳ್ವನ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ
ಕೂಡೆ ಟಿಲ್ಲನು ನುಡಿದನಿಂತು .

“ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳೆನು ನಿನ್ನ, ಕೇಳ್ ನೀ
ನೀಡಿದುತ್ತಮ ಭಾಗ್ಯಕೆ.

೪೪

“ ದೇವದೇವನು ನಮಗೆ ಬಂದಾ
ನೋವ ಕಳೆದನು ಕರುಣೆಯಿಂದ.

ದೇವನೊಬ್ಬನ ಹೊಗಳೆ ಸಲ್ಪುದು.

ದೇವನನೆ ನಾ ನುತಿವೆನು.

೪೨

“ ಕೇಳು, ಕೇಳೆಲೆ ಗರ್ವಿ ಮಾನವ,

ಹೇಳು, ‘ ನ್ನಾನಿಂದುಳಿದೆನೆ ’ ನ್ನತ.

ತಾಳು ಹರ್ಷವ ‘ ಯಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ
ಬಾಳಿ ಬಂದೆನು ’ ಎನ್ನತ.

೪೩

“ ಗುರಿಯು ತಪ್ಪುತ ಸರಳು ಕೂಸಿನ

ಶಿರವ ತಾ ಕೊರೆದಿದ್ದಿತಾದೊಡೆ,

ದುರುಳ, ಕೂಡಲೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯದು

ಧರಣಿಗುರುಳುತಲಿದ್ದಿತು.

೪೪

“ ನೋಡು, ಬಾಲಗೆ ಕೇಡು ಬಂದರೆ

ಕೂಡೆ ಹೊಡೆಯಲು ಹಿರಿದ ಸರಳ.

ನೋಡು, ಮೊದಲಿನ ಗುರಿಯೆ ದಕ್ಕಿತು.

ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಾ ದೇವನ !”

೪೫

ಎಂದು ವಿಲಿಯಂ ಟೆಲ್ಲ ನುಡಿಯುತ

ಕಂದನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಡೆದನು.

ಅಂದು ದುರಹಂಕಾರಿ ತಾ ಕಳೆ-

ಗುಂದಿ ನಾಚುತ ನಿಂದನು.

೪೬

ಪೊರೆದ ದೇವನು ನೀತಿವಂತರ.

ಹರಿದ ದೇವನು ಪಾಪದಿರವ.

ಪೊರೆವನಾತನು ದೀನಜನಗಳೆ—

ವರಮ ಪಿತನಿಗೆ ಮಂಗಳಂ

೪೭

